

FOAIA POPORULUI

Cea mai veche foaie populară, națională și politică, înființată la anul 1892

Un număr: 3 lei

Apare în fiecare Duminică

Un număr: 3 lei

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe un an Lei 140 —
Pe o jumătate de an Lei 70 —
Pentru America 3 dolari pe un an întreg
Pentru societăți și autorități 300 lei anual

Director-Proprietar : N. BRATU, fost Senator

Redacția și Administrația :
Sibiu, strada Regina Maria No. 57

Inreg. la Trib. Sibiu No. 187—1938.

INSERATE

se primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
Sibiu, str. Regina Maria 57 (fostă Cisnădiei)
Prețul inseratelor
Un șir petit 8 Lei pentru fiecare publicare

Observări asupra tratativilor cu Ungurii și Bulgarii

Pentru cine nu cercetează mai afund mersul politicii interne și externe, anunțarea tratativilor cu Ungurii și Bulgarii a fost o mare surprindere. Pentru cine își dă mai bine seama, aceste fapte sunt ușor de înțeles. În situația dată trebuia să se ajungă aici. Că unde vor duce tratativele, aceasta e altceva, vom vedea în curând.

Deocamdată să fixăm lucrurile așa cum se petrec. Ungurii și Bulgarii devenise, în timpul din urmă, tot mai neastâmpărați, îndeosebi după pierderea Basarabiei. Dar cum puterile Axei (Germania și Italia) nu vreau întinderea războiului în țările dunărene — de unde Axa se aprovizionează cu multe — a îndemnat Ungaria și Bulgaria să-și dea pace, căci ce se poate se va face și fără războiu.

Ce privește România, i s'a atras atenția, să facă și ea ce poate pentru o împăcare și bună vecinătate cu Ungaria și Bulgaria. Așa este a se înțelege călătoria d-lor miniștri Gigurtu și Manoilescu în Germania și Italia.

Înainte de călătorie și după reîntoarcerea acasă, nu s'au dat comunicate mai mari și lămuritoare. Așa se obișnuiește. Au urmat însă declarațiile d-lui ministru de externe Manoilescu, făcute reprezentanților presei și cuvântarea d-lui prim-ministru Gigurtu la radio București. Ambii au lămurit, în general, politica noastră externă pentru viitor alături de Germania și Italia, iar cu privire la dorințele Ungariei și Bulgarei, s'a proclamat în numele României principiul schimbului de populație.

Această nouă idee cu schimbul de populație — înfăptuită până acum în mai multe țări — în cazul nostru nu e ușoară, dar cu puțință, dacă este și adevărată bunăvoință pe ambele părți.

Pentru a merge un pas mai departe, trecând la fapte, guvernul român a invitat Ungaria și Bulgaria să înceapă discuțiile. Propunerea a fost primită. Nici nu o puteau respinge pentru moment. Așa s'au anunțat tratativele cu Ungurii la Turnu Severin și cu Bulgarii la Craiova.

Cum decurg discuțiile? Ungurii au prezentat dorințele lor, la care Românii au răspuns după două zile. Se crede, ba e aproape sigur, că pretențiunile Ungariei sunt așa de mari, încât Românii nici nu le pot admite ca bază de discuție. Că nici ce cere Ungaria, nici ce oferă România, nu s'a publicat până acum, se explică tocmai prin marea deosebire ce există încă între cele două părți.

Astfel stând lucrurile, după răspunsul dat

de guvernul român, desbaterile comisiei au fost amânate fără termen fix. Președintele delegației maghiare a plecat momentan la Budapesta, să raporteze guvernului său. Președintele delegației române a plecat la București, iar membrii ambelor părți au rămas deocamdată la Turnu Severin.

Când scriem aceste rânduri, Joi dimineața 22 August, se anunță din București, că cei doi președinți să reîntorc la Turnu Severin pe ziua de Vineri 23 August, când se va ține o nouă ședință. Cu ce rezultat, se va vedea.

*

Discuțiile româno-bulgare, pornite la Craiova în ziua de 19 August 1940, par a decurge mai favorabil. Comisia și-a început lucrările și ține zilnic ședințe. După părerea unor cercuri politice, se crede, că în calea înțelegerii nu mai sunt piedeci de neînving, dacă este și bunăvoință. Bulgarii se pare a fi mai înțelegători decât Ungurii.

Numai dacă nu și-ar băga cineva coada și aici. De altcum e de înțeles, că Ungurii, dacă nu vor ajunge și ei la o înțelegere cu noi, să îndemne și pe alții să nu cadă la înțelegere.

*

Ce fac Românii, adecă populația țării,

și îndeosebi cei din Transilvania și Banat, în situația dată?

Transilvănenii și Bănățenii suntem contra cedării de teritoriu, cu excepția unor mici îndreptări de frontieră. Noi locuim un teritoriu compact, formăm peste tot locul, majorități covârșitoare. Ca atare suntem adevărații stăpâni pe teritoriile ce le locuim.

Tratatativele le poartă reprezentanții guvernelor. Și noi avem toată încrederea în guvernul român. Dar, cu toate acestea, nu ne putem închipui, că s'ar găsi un guvern român, care să cedeze din teritoriul țării, fără să întrebe și pe locuitorii băștinași români de pe acel teritoriu, că ce au de spus.

La Alba Iulia, în 1 Decembrie 1918, s'a unit de bunăvoie întregă Transilvania, Banatul, Crișana și Maramureșul, cu Patria-Mamă (vechiul regat). A fost votul unei majorități covârșitoare.

Acum, e peste puțință, a se ceda anumite părți, fără a fi întrebați cei în cauză, fie în parte, fie iarăși totalitatea Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului.

Votul majoritar n'a fost nicăiri în lume răsturnat, ci din contră este ascultat și respectat!

Trăesc încă, din fericire, mulți bărbați fruntași, cari au organizat istorica și măreața adunare dela Alba-Iulia. La vremea potrivită, așteptăm cuvântul de ordine!

„Foaia Poporului“

Tratatativele dela Turnu-Severin și Craiova

Sub acest titlu a apărut în ziarul „România” din București, cu data 21 August 1940, un articol care prin faptul că a fost publicat la loc de frunte, îl considerăm că redă felul de a vedea al guvernului, deși articolul e iscălit de d. prof. Mircea V. Pienescu. În acest articol se spune, între altele, următoarele:

Opinia publică românească a fost desigur, dacă nu impresionată totuși durerea surprinsă de anunțarea începerii tratativilor dela Turnu-Severin cu Ungurii și dela Craiova cu Bulgarii.

Nu este o bucurie pentru Români să vadă, că se pun în discuție de o parte și de alta, fie și într'o măsură foarte prudentă (cu grije), însăși granițele României, care au fost câștigate cu atâta dreptate și sânge.

Nu este însă mai puțin adevărat, că dacă privim aceste tratative, nu prin perspectiva (gândirea) zilei de ieri ci prin aceea a zilei de mâine și dacă nu stăruim asupra amănuntelor trecutului ci ne îndreptăm gândul spre făgăduelile unei păci trainice în viitor, atunci aceste tratative ar putea duce

chiar la o Românie mai fericită decât aceea în care am trăit 20 de ani.

Intr'adevăr, în ceea ce privește Bulgaria, odată cu tranșarea definitivă și integrală a chestiunii Cadrilaterului se va crea o graniță absolut necontestată între noi și veci.

De sigur, această graniță nu va însemna, din primul ceas, prietenie și aceasta fiindcă vecinii noștri bulgari n'au înțeles să dea și ei o dovadă de sacrificiu pentru a-și asigura amicitia României.

În orice caz, acest aranjament va însemna un câștig și o consolidare, dacă nu pentru pacea sufletească, cel puțin pentru pacea politică dintre cele două popoare.

Această consolidare va fi ajutată prin schimbul de populație, care urmează să se facă și grație cărora nu vor mai exista de aci în nici-o regiune și sub nici-o formă, iar coloniștii români din Cadrilater, — atât cei proveniți din vechiul Regat cât și macedonenii, — urmând să ia locul acestor bulgari în satele și în gospodăriile lor.

În ceea ce privește Ungaria, nu știm care va fi soarta tratativilor dela Turnu-Seve-

rin, fiindcă Ungaria formulează pretențiuni enorme, de neînchipuit și absurde.

După informațiile noastre guvernul și ministrul nostru de Externe stăruie însă, fără descurajare, în gândul unei înțelegeri cinstite, drepte și definitive cu Ungaria.

Această înțelegere nu poate să aibă decât o bază și anume aceea formulată de guvernul român chiar înainte de începerea tratativelor și adusă în timp util la cunoștința guvernului ungar: *este baza schimbului de populație.*

Desigur ar fi lucru ușurel să se creadă că se poate face un schimb de populație fără modificări de graniță, atunci când Ungurii din Transilvania sunt în număr de 1.350.000, iar Românii din Ungaria numai de vreo 50.000. În cazul României și Ungariei schimbul de populație înseamnă evacuarea tuturor ungarilor care trăiesc în România, evacuare pe care noi am dori-o totală.

Acești Unguri ar fi îndreptați spre granița de Nord-Vest a țării, retrăgându-se în schimb în lăuntrul României un număr corespunzător de Români, cari locuiesc în aceste părți.

Această schimbare presupune însă punerea la dispoziție a unui teritoriu corespunzător pentru Ungurii dela noi, care se găsesc legați în mod direct de sol (pământ) și își trag existența numai din acesta.

Dață socotim care este situația de fapt în România de azi, atunci ne putem da seama că, la urma urmei, nu este o diferență prea mare între această situație și aceea care s'ar crea mâine.

Intr'adevăr, în populația Transilvaniei și a celorlalte provincii luate dela Unguri, un sfert din populație este compusă din Unguri. Ungurii aceștia locuiesc dar o parte din pământul țării, care numai în chip aparent aparține neamului românesc. *În special Secuimea reprezintă o regiune compactă de aproape 10.000 kilometri pătrați, care este o adevărată țară străină așezată în mijlocul României noastre.*

Care dintre Români străbătând în lung și lat țara secuilor, a avut sentimentul că se găsește acolo în România? Care s'a simțit bine și la el acasă într'o regiune întinsă, în care nu se aude decât vorba secuiască?

Iată de ce poporul nostru trebuie să se deprindă cu gândul, că dacă generația noas-

tră ar avea curajul să facă azi o asemenea importantă transformare în configurația noastră internă și dacă — trecând peste ideile romantice învechite — ar recunoaște că lucrul cel mai de preț este substanța etnică a Românilor, atunci s'ar ajunge ca țara să se împace cu gândul noulor transformări astăzi, pentru ca să poată înțelege, rostul lor binefăcător, mâine.

O Românie Românească în toate colțurile ei, o Românie în care și în Dobrogea și în țara secuilor și în toate orașele ardenele nu s'ar auzi decât vorba Românească, o Românie care n'ar lăsa în afara hotarelor ei dela Vest și dela Sud nici un singur Român, iată un gând ispititor. Acest gând poate să însemne o bună compensațiune pentru sacrificiile concrete făcute momentan de acei Români care ar trebui să-și schimbe gospodăriile, îndreptându-se spre interiorul (în lăuntrul) țării pentru a lua locul Ungurilor destinați să plece.

În orice caz, un lucru trebuie să înțeleagă foarte bine opinia publică românească și anume, că Guvernul Țării este foarte hotărât în dorința sa de a ajunge la o înțelegere cu ungurii, pe bazele schițate aci a unui schimb de populație, pentru realizarea căruia s'ar face și sacrificii teritoriale.

Să nu creadă cineva și să nu recomande cineva, ca noi să tratăm cu Ungurii numai pentru a trata și pentru a da un semn aparent a unei pretense bunăvoințe.

Credem că un asemenea gând este de parte de guvernul nostru, care dorește cinstit o înțelegere cu Ungurii pe această bază și care va duce răbdarea sa — căci în aceste tratative trebuie multă răbdare și stăpânire — până la ultima limită (margine), la care neamul românesc nu va fi primejduit.

După cum nu ar primi nici o soluție care ar lăsa un singur român în afara de granița de Vest a țării, tot așa este sigur că guvernul se va feri să rupă niște tratative, pe care dorește din tot sufletul să le ducă la bun sfârșit în cadrul arătat aci.

Iată dar, în puține cuvinte, care sunt, după părerea noastră, intențiunile conducătorilor noștri: intransigență extremă (mare stăruință) pe anumite principii clar formulate și o mare bunăvoință de împăcare cu vecinii Unguri pe baza acestor principii, — așa se încheie articolul din „România”.

Noua politică economică a României

D. prof. dr. Gh. Leon, ministrul economiei naționale, interimar la finanțe și agricultură, a ținut Marți seara, 20 August 1940, la postul de radio București, o conferință asupra noii politici economice a României, spunând între altele următoarele:

VALORIFICAREA AGRICULTURII.

Problema principală a economiei noastre naționale este problema agriculturii, deoarece 80 la sută din populația țării trăiește din munca agricolă. Noi înțelegem că toate sforțările guvernului trebuie să se îndrepte spre ridicarea în bunăstare a agricultorilor, izvorul neseecat al națiunii române.

Înțelegem că numai prin ridicarea puterilor morale și materiale ale țărănimii vom fi în stare să ridicăm întreaga țară.

Din mizeria țărănească nu se poate clădi o țară nouă și prosperă.

Cum înțelegem noi să împlinim această poruncă?

În primul rând prin ridicarea prețurilor pentru produsele agricole și în al doilea rând prin coborârea și stăpânirea prețuri-

lor pentru produsele industriale de vânzare.

Fără o acțiune paralelă, orice prețuri ar avea produsele agricole nu ar putea fi de folos agricultorilor.

Dacă prețul unui kilogram de grâu sau orz ar fi de două ori mai mare decât este astăzi, dar dacă plugul, grapa sau tabla ar fi de trei ori mai scumpe, țăranul tot nu și-ar găsi cumpăna cea dreaptă.

Așa dar pentru a judeca rentabilitatea agriculturii românești, trebuie să cunoaștem prețurile produselor industriale, pe care agricultorul este nevoit să le cumpere. De aceea guvernul este în curs de revizuire a prețurilor industriale.

Valorificarea agriculturii nu este numai o chestiune de prețuri. Ea este o problemă cu mult mai complexă, în legătură cu organizarea muncii, cu înzestrarea producătorilor, cu sporul de producție la hectar și cu asigurarea desfacerii în orice împrejurări.

Până acum cerealele noastre se vindeau bine sau rău, după cum erau condițiunile pieții internaționale. Când se producea mult

în America, prețurile erau scăzute și noi vindeam ieftin, adesea sub preț de cost.

Ani dearândul Statul Român a fost nevoit să plătească din bugetul său sute de milioane pentru a susține exportul. Cu alte cuvinte, Statul Român întreținea cu bani grei consumul cerealelor românești de peste hotare. Numai în ultimii doi ani România a jertfit peste un miliard de lei ca să trecem grânele noastre în străinătate.

Această politică a fost acum înmormântată pentru totdeauna.

CONVENȚIA CU GERMANIA.

În convenția de curând încheiată, Germania se angajează să cumpere tot surplusul cerealelor noastre la prețurile de mai înainte stabilite, asigurându-se astfel o piață sigură agriculturii românești, indiferent de producția lumii.

Prețurile anului acesta nu sunt desigur cele mai remuneratorii. Dar ridicarea prețurilor nu se poate face dintr'odată fără urmări nefaste asupra scumpirii traiului și asupra finanțelor Statului. Pe de altă parte, valorificarea agriculturii românești este și în funcțiune de producția la hectar.

Ne-am obișnuit să vorbim de prețul vagonului de cereale, fără să ne gândim că nu este tot una, dacă la același preț hectarul produce 8 quintale sau 18 quintale.

În același preț rentabilitatea poate fi îndoită, dacă producția crește corespunzător la ha. Deaceia guvernul este hotărât să meargă pe această cale a sporului de producție.

Această operă nu se poate înfăptui decât prin înzestrarea agriculturii cu unelte necesare.

România are nevoie de tractoare, semănătoare, secerătoare, grape și alte scule în valoare de aproape 30 miliarde lei.

Cum aceste sume depășesc puterile actuale ale finanțelor noastre, nu se poate nimeni angaja pentru înzestrarea agriculturii într'un singur an. Această înzestrare se va face într'o perioadă mai lungă. În anul acesta vom începe numai într'o parte de țară.

Cu ajutorul Germaniei vom înzestra agricultura noastră pe termen lung.

INDUSTRIA ȘI AGRICULTURA.

Prin organizarea muncii, prin utilajul necesar, agricultura noastră va produce în curând îndoit de cât produce astăzi.

Bazele negocierii pentru înzestrarea agriculturii s'au pus și imediat ce se va încheia acordul, plugarii noștri vor putea începe o viață nouă.

Treptat, treptat, economia agricolă a României își va schimba fața, iar agricultorii români vor obține o producție sporită la prețuri stabilite, asigurate prin convențiile comerciale încheiate și își vor croi o soartă mai vrednică decât au avut-o în trecut.

Odată cu fixarea prețurilor pentru produsele agricole, am pornit la stabilirea prețurilor pentru produsele industriale.

Între prețurile agricole și cele industriale există o disproporție nepermisă. Sunt produse industriale cari au fost sporite cu 400 la sută față de prețurile agricole din 1913. Acest lucru trebuie să înceteze.

Nu mai admitem ca industria țării să trăiască pe spinarea agriculturii. Industria românească are datoria să pornească dela realitățile noastre agricole.

Vom micșora foarfecele dintre prețurile agricole și cele industriale.

După cum însă nici prețurile agricole nu au putut fi ridicate dintr'odată prea sus, nici pe cele industriale nu le vom putea coborî prea jos.

SE VA LUCRA CU GRIJE.

Indreptarea va fi făcută cu grije și cu mințenie. Nimeni în țara aceasta nu are interesul a ruina o industrie națională făcută cu atâtea jertfe. Nimeni nu are interesul de a transforma în capital mort, capitalul viu pus astăzi în slujba țării.

Și anume vom începe cu stabilirea tuturor elementelor cari intră în formațiunea prețului de cost, pentru toate articolele de mare consum.

Primul element material al prețului de cost în ordinea fabricației industriale este combustibilul.

Petrolul, gazul metan, gazele de sondă și cărbunele fac obiectul unor serioase cercetări și calcule pentru realizarea scopului propus, ieftinirea combustibilului.

Deasemenea, ne ocupăm de revizuirea celorlalte elemente ale prețului de cost, cum sunt dobinzile bancare, cheltuelile generale, precum și orice alți factori cari au agravat situația între prețurile agricole și cele industriale.

Noi nu putem concepe un sistem economic încheșat, fără stabilitatea prețurilor. Fără această politică nu se poate conduce o economie națională în timpurile grele pe cari le trăim.

Politica prețurilor este problema centrală a economiei românești, deoarece fără stabilitatea prețurilor nu se poate asigura stabilitatea monetară care constituie baza unei dezvoltări sănătoase a economiei naționale.

GREUTAȚILE ȚĂRII.

Pentru a înțelege grija politicii noastre economice, voi fi obligat să arăt cari sunt greutățile economice ale țării.

Astăzi, când mărimile sunt închise și aprovizionarea cu materii prime nu se mai poate face decât într-o măsură cu totul restrânsă, când exportul produselor noastre este împiedecat din aceleași motive, când forțele creatoare ale națiunii stau în slujba patriei, când *producția este în scădere*, nu mai putem cere să ducem aceeași viață pe care am dus-o mai înainte.

Fiecare cetățean este dator să se gândească la jertfele pentru care este chemat în interesul țării.

Astăzi, când principala grijă a guvernului este să aprovizioneze soldații, cari stau strajă la hotare, când tezaurul Statului face cele mai mari eforturi pentru a da armatei înzestrarea de care are nevoie, fiecare cetățean trebuie să fie gata de jertfele pe cari interesele națiunii le-ar cere.

Agricultor sau industriaș, comerciant sau liber profesionist, trebuie să știe că fără concursul de fiecare zi al tuturor, Statul nu poate face față marilor sale îndatoriri, în ceasurile cele mai hotărâtoare prin care trece neamul românesc.

MOBILIZAREA TUTUROR ÎN FOLOSUL PATRIEI.

Și, pentru că trebuie să facem față oricăror împrejurări, toată lumea se va socoti mobilizată în interesul Patriei.

România are un deficit (mai puțin) cu vreo 100.000 vagoane grâu, dar aceasta nu poate îndreptați pe agricultor de a cere 100.000 lei pe vagon.

Noi nu vom tolera ca țara să fie înfometată și armata să rămână fără pâine, pentru că perimata (învechita) lege a cererii și ofertei ar duce la o ridicare de prețuri.

Noi știm un lucru: fiecare cetățean trebuie să-și găsească pâinea la prețul just (potrivit), după cum și agricultorul trebuie să-și poată cumpăra cele necesare lui tot la prețuri juste.

Când țara se găsește la răscrucea desti-

nului ei, nu-i este nimănui îngăduit să profite de greutățile prin care trecem, pentru a realiza câștiguri.

Nu ne mai este îngăduit să vorbim de legea cererii și ofertei. Când populația săracă duce lipsuri, pe cari noi nu avem cum să i le împlinim, când producția de grâu este deficitară, când lemnul lipsește din cauza lipsei de brațe, când bumbacul nu se mai poate aduce de peste hotare, am fi niște nevrednici dacă nu am interveni cu toată puterea pe care ne-o dă legea și cu toată tăria pe care ne-o dă convingerea, că numai printr-o comandă chibzuită și unitară se poate face față tuturor acestor nevoi.

Când cerem jertfe la toată lumea și lumea are dreptul să ceară ceva: ca toate jertfele ce se fac să nu fie zadarnice. Plecăm dela această idee: Guvernul este în slujba țării, iar nu țara în slujba guvernului. Nici o jertfă și nici un ban nu se va cere nimănui decât pentru apărarea patriei.

Să nu uităm, pe de altă parte, că prin micșorarea teritoriului național, veniturile au scăzut și cheltuelile au rămas aceleași. — Avem deci datoria să ne restrângem tot mai mult și la cheltueli.

Buna gospodărie a banului public, desființarea tuturor cheltuelilor fără rost, simplificarea raporturilor dintre contribuabil și fisc, constituie programul financiar al guvernului.

Indrumarea rațională a agriculturii și a industriei românești, prin coordonarea tuturor energiilor și prin canalizarea lor spre interesele colective ale națiunii, iată programul economic al guvernului.

Mersul războiului

Raidurile germane asupra Angliei au continuat și în cursul acestei săptămâni. Incendiile și devastările se țin lanț. Englezii fac la fel asupra teritoriului german, dar aceștia cu mai puține avioane, neavând destule.

De o debarcare germană în Anglia nu se vorbește, dar s'a proclamat blocarea coastelor engleze de către Germani, cari susțin, unii, că prin blocare poate nici nu vor mai avea necesitate să debarce în Anglia, fiindcă o vor înfometa și sili la pace.

Primul ministru englez Churchill a declarat, însă, în ședința Camerei dela 20 August, că Anglia se pregătește cu sârguință pentru luptele ce le va da în 1941—42, ceea ce înseamnă că Englezii nu vreau să se dea bătuți.

Germanii, pe de altă parte, fac de prezent întinse pregătiri. Și cine știe ce surprize ne mai aduc, poate chiar până la toamnă.

INFORMAȚIUNI

NOUI MEMBRI ÎN CONSILIUL DE COROANĂ au fost numiți, prin decret regal, următorii: Patriarhul Nicodim, Mitropolitul Bălan dela Sibiu și Mitropolitul Niculescu dela Blaj.

ADUNAREA GENERALĂ a Astei Culturale se va ține în acest an la Sibiu, în zilele de 8 și 9 Septembrie 1940. E o adunare obișnuită pentru gestiunea anuală, fără serbări ca în alți ani, avându-se în vedere evenimentele interne și externe la ordinea zilei.

TOȚI FUNCȚIONARII dela stat, județ și comună, primesc cu 1 August nouile salarii urcate, conform hotărârilor luate în lu-

nile trecute. În legătură cu această măsură generală, se mai comunică: Funcționarii din corpurile de specialitate, cari îndeplinesc funcțiuni administrative ce nu sunt strâns legate de natura tehnică a specialității lor, vor fi retribuiți cu salariul corespunzător timpului funcțiunei administrative. Organele de inspecție și control au dreptul la indemnizații pentru cheltuelile de întreținere în deplasările ordonate în interesul serviciului. Indemnizațiile de chirie, iluminat și încălzit, prevăzute de legea administrativă, au rămas în vigoare.

BILETE DE BANCĂ (lei de hârtie) în circulație am avut la 3 August 1940 — conform datelor publicate de Banca Națională — în sumă totală de 59.460.719.000 lei față de 58.961.171.245 lei la 27 Iulie 1940.

VECHILE MONEZI DE 1 LEU. Intru cât s'a dispus retragerea vechilor monezi de 1 leu din circulație, se atrage atenția celor ce mai au, să le prezinte la administrația financiară sau la percepția din apropiere, spune un comunicat ce l'am primit la foaie.

FASOLEA NOUĂ a apărut deja pe piață în vechiul regat. Prețul este de 30—36 lei kilogramul, cât n'a fost nici odată până acum. Prețul fasolei noi e așa de mare, fiindcă de cea veche nu se mai află deloc, iar din cea nouă încă e foarte puțină, nefiind coaptă.

PREȚUL VINURILOR e în continuă urcare, din cauza stării precare a podgoriilor. Cine are bani, acum se aprovizionează cu vin din recoltele vechi. Cine poate, nu vinde prea mult nici acum, de oarece prețurile vor crește probabil și mai mult peste câțva vreme.

PREȚUL PĂINEI în București, adevărată neagră numită și „pâine populară” a rămas și acum la 8 lei bucata de 700 grame, dar nu se găsește destulă pe piață. Toate celelalte produse ale fabricilor de pâine din Capitală au fost urcate în preț, cu ziua de 21 August 1940.

PIAȚA DE ALIMENTE la orașe e destul de scumpă, deși acum fiind toiu verii, îndeosebi zarzavaturi și unele fructe ar trebui să fie destule și ieftine. Ori, în acest an observăm unele stări, ca nici odată până acum. Zarzavaturi puține și urcate în preț, fiindcă vremea ploioasă și rece n'a fost prea prielnică, iar fructele deasemenea puține și scumpe, la ceea ce mai contribuie și lipsa unor fructe ce se aduceau din Basarabia. Mai socotește apoi, că multe alimente se strâng și trimit în străinătate, ceea ce încă produce urcare în prețuri. În chipul acesta avem ce vedem. Să ne bucurăm totuși, că țărâtimea care lucrează din greu, dacă a avut și norocul unei bune recolte, câștigă un ban bun și va putea progresa.

SERVICIUL MILITAR OBLIGATORIU se discută tot mai mult în Statele Unite. Mai nou se spune: Camera Reprezentanților s'a pronunțat în favoarea recrutării obligatorii a bărbaților între 21 și 64 ani. Pentru apărarea continentului american se cere un număr de 4 milioane oameni, susțin militarii americani. Pregătirile actuale se fac pentru apărarea Americii de Nord, până la canalul Panama, în care scop vor fi deajuns 1.200.000 oameni.

AURUL BELGIEI a fost luat și dus din țară de către vechiul guvern, când a plecat. Din 21 miliarde și 700 milioane franci aur, cât avea Banca Belgiei, au mai rămas în țară 150 milioane.

Știri din Sibiu și jur

TARGUL DE MOSTRE DELA SIBIU s'a deschis Duminecă 18 August, în prezența d-lor miniștri D. Caracostea, V. Stoica, Gh. Strat și alte persoane distinse. Târgul e foarte bine asortat cu produse din străinătate, îndeosebi din Germania, dar sunt reprezentate și unele fabrici din țară. Merită a fi vizitat, pentru a constata lipsa industriei neaoșe românești! Dar lucrurile se mai pot îndrepta!

MĂCELARI CARI ASCUNDEAU PIELE CRUDE. Poliția din Sibiu a reușit să descopere mai mulți măcelari, cari tăiau vite mari în ascuns și cari aveau depozitate un număr de 516 bucăți piei crude, în greutate de 4333 kgr. Ei se numesc Rudolf și Egon Kuchar, măcelari în Sibiu, cari, atunci când întreaga producție de piei crude a fost pusă prin lege, la dispoziția M. A. N., n'au înștiințat colecturii Müller, pieile avute, ci le înmagazinau într'o pivniță, de unde urma să fie vândute direct. Valoarea totală a pieilor, este de peste 800 mii lei. Pe lângă faptul că măcelarii numiți nu depuneau pieile la colectura Müller — anume înființată — ei se mai ocupau și

cu tăierea de vite în mod clandestin, (fără avizul abatorului), iar carnea o împărțeau pe la alți măcelari, cum a fost cazul măcelarului E. Gross, unde s'a găsit 50 kgr. cârnați, fabricați din carnea vândută de măcelarii Kuchar și care nu a avut sigiliul abatorului aplicat. Se făcea, deci, o gravă abatere dela legea sanitară, pentru că ei vindeau carne care putea să fie stricată. Întreaga afacere se află la parchetul din Sibiu, care continuă instrucția vinovaților Kuchar.

Situația agricolă în țară

Ministerul Agriculturii, pe bază datele primite, a comunicat următoarea situație agricolă dela 15—21 August:

Starea timpului a fost favorabilă executării muncilor agricole din tot cuprinsul țării, afară de ținutul Someș și Mureș și de jud. Vâlcea și Câmpulung, unde timpul s'a menținut rece și ploios.

A ploat în toată țara una sau două zile din această săptămână. Datorită acestor ploii, starea porumburilor s'a îmbunătățit chiar și a celor din ținutul Olt, care au suferit de secetă. În ținutul Mureș porumburile

inundate și-au revenit. Dacă în ținutul Someș temperatura se va menține scăzută, porumbul din acest ținut nu se va coace.

Seceratul păioaselor este aproape terminat; se continuă treeratul. În ținuturile Dunărea și Someș treeratul este îngreuiat din cauza lipsei de meccanici agricoli. În ținutul Dunărea se simte lipsa mașinilor de treer. În acest ținut și în ținutul Someș se simte mare nevoie de vite și vehicule.

Viile promet o producțiune foarte slabă. Pagubele pricinuite de mană, oidium și ger se ridică la 70—90 la sută.

Producția de fructe va fi slabă anul acesta. În jud. Turda nucii promet o recoltă foarte bună.

În ținutul Mureș grădinile de zarzavat se prezintă foarte bine. Varza și ceapa vor da recolte excepționale în jud. Făgăraș.

În unele ținuturi cartofii vor da o recoltă de calitate foarte bună, iar în alte locuri sunt atacați de mană.

Pășunile se prezintă bine. Fânețele în cea mai mare parte au fost cosite. Pe alocuri, din cauza lipsei de brațe pentru cosit, fânul s'a pierdut.

În ținuturile Olt, Prut și Someș se semnalează peste porcina.

Amănunte asupra contribuției naționale de 2 la sută și a timbrului excepțional de 1 leu asupra vânzărilor sub 50 lei.

Dela Administrația financiară Sibiu am primit spre publicare următoarele amănunte, cari privesc în măsură egală pe contribuabilii din întreaga țară. Iată ce spune:

Conform decretului Lege Nr. 2661 publicat în M. Of. Nr. 184 din 10 August 1940, în legătură cu înființarea unei contribuții fixe de 1 leu asupra vânzărilor sub 50 lei, se face cunoscut, că pentru toate vânzările sub 50 lei se va aplica un timbru excepțional de 1 leu.

În consecință, toți comercianții, inclusiv cei ce au fost scutiți de a emite bonuri sau note de plată pentru vânzările sub 50 lei, scutite până astăzi, negustorii dela sate și cei dela orașe până la cl. V inclusiv, și vor confecciona bonurile și să le vizeze la Ad-ția Financiară sau la percepție.

Contribuția fixă de 1 leu se percepe prin aplicarea de timbre de 1 leu ce se găsesc de vânzare la percepții adică în același mod cum se aplică și Contribuția de 2 la sută.

Comercianții se vor aproviziona cu timbre suficiente de 1 leu pentru ca astfel să se poată aplica contribuția fixă.

Pentru vânzările sub 50 lei se vor emite bonuri sau note de plată din același bonier din care se emit și bonurile de plată pentru contribuția națională de 2 la sută.

Cu alte cuvinte nu se vor întocmi boniere separat pentru vânzările sub 50 lei, ci se va urma succesiunea cronologică a bonierului întrebunțat pentru toate vânzările.

Scutiri la contribuția fixă de 1 leu.

Negustorii ambulanzii scutiți conf. art. 21 din lege și cari mai vând semințe de dovleac, cornuri, bomboane, plăcinte, turtă, castane, limonată, porumb fiert.

Toți acești negustori ambulanzii au însă obligațiunea, ca atunci când cumpără spre vânzare articole mai sus enumerate să achite contribuția națională respectiv vor păstra la dânsii în mod permanent notele de plată sau facturile de cumpărare pe care s'a aplicat contribuția națională.

Contribuția 2 la sută se achită la prețul real al vânzării, Contribuția 2 la sută se achită și la costul transportului adică la prețul final de facturare al mărfii conform dispozițiilor date, indiferent dacă transportul este sau nu prevăzut în factură, se facturează separat sau nu se facturează sub cuvânt că el privește pe cumpărător.

În cazul când se va constata că întreprinderile comerciale sau industriale au primit mărfuri la care nu s'au achitat contribuția de 2 la sută la costul transportului, se vor aplica sancțiunile dela art. 22 alineatul 1 și 2.

Pentru conformarea acestor dispozițiuni ar fi cu mult mai comod și corect să treacă în fiecare factură sau notă de livrare costul real al transporturilor.

Mărfurile transportate ce se fac dela vânzător la cumpărător vor fi însoțite de facturi sau bonuri de livrare timbrate cu contrib. 2 la sută. Se exceptează dela această oblig. și transporturile de mărfuri care se fac în cadrul aceleiași întreprinderi.

Facturile întreprinderilor comerciale și industriale înainte de a fi întrebunțate să fie broșate și după acela prezentate Ad-ției de Constatare. Nu mai beneficiază de scutirea contrib. națională 2 la sută, sarea, zahărul, grăsimile de orice fel, lemnele de foc, când se cumpără de industrii și ateliere care le folosesc ca materii prime și se vor vărsa de cumpărătorii acestor articole la Ad-ție sau percepția respectivă prin borderouri din 15 în 15 zile prin viză.

Deasemenea nu beneficiază de scutire vânatul de orice fel, slămina sărată preparată sau injectată, curentul electric industrial, gazul metan sau de sondă furnizat industriilor sau ateliereilor.

Mărfurile transmise pe baza unui contract de consignatie sunt supuse contribuției de 2 la sută.

Contribuția de 2 la sută se percepe și asupra contractului ant. datei de 1 Aprilie și chiar dacă acest contract are data certă însă mărfurile au fost expediate după data de 10 August 1940, urmează a se percepe contribuția de 2 la sută.

Administratorul financiar Sibiu

Vânzările până la 10 lei sunt scutite de contribuția de 1 la sută.

Ministerul, dorind a veni în ajutorul micilor consumatori, a dispus prin decizia Ministerială Nr. 193.026 din 16 August 1940, ca această contribuție fixă de 1 leu să nu se aplice la vânzarea de diferite articole

puse în consumație, a căror valoare nu depășește suma de 10 (zece) lei inclusiv.

Intrucât prin această scutire s'a avut în vedere numai micile consumațiuni, vizându-se în special numai articolele de mare consum care se desfac cu prețuri mici — se va mărghni aplicarea acestei scutiri numai la comercianții din anumite branșe și anume: librărie, băcănie, bragagerie, mercerie, mărunțșuri, simigerie, brutărie, cârciumi, locante populare și birturi economice dar cu excepția băuturilor alcoolice care urmează a fi supuse contribuției fixe de 1 leu sau respectiv contribuției 2 la sută după prețul de vânzare.

În consecință, la vânzările curente de mărfuri făcute de aceștia și numai pentru mărfurile care sunt specifice negoțului respectiv, vânzări care nu trec de 10 lei, nu se va percepe contribuția fixă de 1 leu.

Comercianții în chestiune rămân însă obligați a emite din bonierul obicinuit bonuri și pentru aceste vânzări sub 10 lei — desigur fără a aplica timbrul contribuției naționale fixe.

Alte scutiri de 2 la sută

Ministerul de finanțe observând greutatea de aprovizionare ale marilor centre orașanești și pentru a veni în ajutorul populației nevoiașe în general, a dispus prin decretul lege publicat în Monitorul Oficial Nr. 184 din 10 August a. c. să se scutească de contribuția națională 2 la sută și vânzarea următoarelor articole:

Lemnele de foc, brânza albă, brânza telemea, brânza de vaci, smântâna, curentul electric, gazul metan, aerian și de sondă, la consumul menajer și iluminat casnic.

Prin această scutire se urmărește ieftinirea unor articole de strictă necesitate și de mare consum.

În atențiunea părinților cari au copii orbi

În așezământul pentru Ocrotirea Orbilor din Cluj, mai fiind locuri libere cu întreținerea pe cheltuiala Statului, se primesc pentru educație și învățământ pentru anul școlar 1940/1941, copii orbi (numai băieți) în etate de 7-12 ani. Ei trebuie să fie perfect sănătoși și educabili. Cererile timbrate legal, însoțite de actul de naștere, certificatul de naționalitate, certificatul de paupertate (sărăcele) și certificatul medical, se trimit așezământului pentru Ocrotirea Orbilor din Cluj, Str. Regele Carol II, Nr. 25, până cel mai târziu la 15 Septemvrte 1940

Aviz școlar

Se aduce la cunoștința părinților, cari doresc să-și înscrie copiii sub etatea de 7 ani împliniți la 1 Septemvrte 1940, în clasa I primară, că cererile pentru dispensă de vârstă trebuiesc înaintate direcțiunii școlii respective, până la 30 August a. c., după care dată, ori ce cerere va fi respinsă.

La cerere se vor anexa următoarele acte: Extrasul de naștere al copilului, Buletinul de vaccinare și Certificat medical, din care să reiese că copilul este bine dezvoltat și împlinește condițiunile cerute ca să poată fi înscris în școala primară. Sibiu, 14 August 1940.

Direcțiunea școlii

Oficiul poștal de reședință pr. Sibiu

Aviz important

Se pune în vedere onoratului public, că este în interesul său de a indica pe corespondența ce expediază cu destinația București, numărul sectorului de distribuție în raza căruia se află destinatarul.

Lipsa acestei indicațiuni foarte importantă dă loc la multe neajunsuri în serviciu, pe lângă aceea că poate prilejui rătăcirea și întârzierea corespondenței.

Cei ce nu cunosc încă numărul sectorului să ceară aceasta în mod expres dela corespondenții din București sau să-și procure dela Oficiul Poștal nomenclatura străzilor din București.

Oficiul poștal Sibiu

Nu treceți cu vederea!

Plătiți-vă abonamentul!

Pentru Librăria

„Foaia Poporului“ se caută un tânăr cu școală comercială — sau o domnișoară cu școală potrivită — care vrea să învețe librăria. Oferțele se vor adresa în scris.

Moșie mică

de vânzare în Comuna Vințul de jos (jud. Alba), 22 jug. cl. I-a cu casă, 3 camere cu toate dependințele. Imobilul e situat în imediata apropiere de gară. Adresați: Augustin Cărăban, Vințul de jos. 16001

Carnete de serviciu pentru

servitori și servitoare

bine aranjate și legate se află de vânzare la

Librăria „Foaia Poporului“

Primăria Poplaca, jud Sibiu

Nr. prim. 1128/1940 16002

Publicațiune de licitație

Se aduce la cunoștința celor interesați, că în ziua de 28 August 1940, ora 14, se ține în localul primăriei comunale Poplaca, județul Sibiu, licitațiune publică cu oferte închise și sigilate, pentru vânzarea cu legea contabilizații publice și normelor generale pentru ținerea licitațiilor.

Prețul strigărei este: 191 lei pe m. c. pentru 5625 m. c. lemn de cherestea și 118 lei pentru 1875 m. c. lemn de mână, în valoare totală de 1.295.625.— lei.

Garanția este de 64.781.— lei în numerar sau efecte publice și licitațiunea se va ține în conformitate cu legea contabilizații publice și normelor generale pentru ținerea licitațiilor.

Condițiunile de licitație se pot vedea în orele de oficiu la primăria comunală. În caz de nereușită a acestei licitații, se va ține a doua licitație în ziua de 19 Septemvrte 1940.

Poplaca, 1 August 1940.

Primar. Petru Bădiță
Notar, Avram Opreșiu

Cetiți publicațiile din „Foaia Poporului“